

(ஆ) மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றியும், கல்லூரிகள் மூடப் பட்டிருப்பது குறித்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றியும், கல்லூரிகள் மூடியிருப்பது குறித்தும், போலீசார் தாக்குதல் குறித்தும் விவாதிப்பதற்காக மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்கக் கோரி, கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களிடமிருந்து தீர்மானங்கள் வந்துள்ளன.

1. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
2. திரு. செ. சிவசுரமி.
3. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து.
4. திரு. டி. இராமசாமி.
5. திரு. சின்னராசு.
6. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
7. திரு. பி. விஜயரங்கன்.
8. திரு. துரை முருகன்.
9. திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
10. திரு. ஏ. ரகுமன்கான்.
11. திரு. க. சுப்பு.
12. திரு. கே. கந்தசாமி.
13. திரு. என். வரதராஜன்.
14. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.

ஆக, ஒவ்வொரு கட்சியிலும் இரண்டு மூன்று பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சியின் சார்பில் ஒருவர் மட்டும் விளக்கினால் போதும்.

* திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பில் நான், ரகுமன்கான், சுப்பு ஆகியவர்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். நான், குறிப்பாக பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே, ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர் என்றால்: எனக்குப் பேச வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக, மாணவர்களிடமிருந்து கிளர்ச்சி பற்றி என்று இருப்பதாலும், இந்தந்தக் கல்லூரி என்று குறிப்பிட்டு இல்லாமல் இருப்பதாலும், ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர் பேசினால் போதும் என்று கருதித் தான் கூறினேன்.

1977 ஜூலை 28]

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, என் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தில் குறிப்பாக, பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பற்றி என்று தந்திருக்கிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறீர்கள். பொத்தாம் பொதுவில் சொன்னால் போதாது, எந்தக் கல்லூரி, எங்கே, எப்போது என்று கூறவேண்டுமென்று தீர்ப்பு வழங்கியிருப்பதால், நான் ஸ்பெசிபிக்காக, 'பச்சையப்பன் கல்லூரி' என்று கொடுத்து, அங்கே நடந்த வேலை நிறுத்தத்தின் தொடர்பாகவும், அது தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள் குறித்தும், என்றும் கொடுத்திருக்கிறேன். பச்சையப்பன் கல்லூரி என்று குறிப்பாகக் கூறியிருப்பதால் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேசலாம். ஆனால் மற்ற அலுவல்கள் பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தால் கூறினேன். பேசுவதற்கு நிச்சயம் உரிமை இருக்கிறது. ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர் என்றால், நேரத்தைச் சுருக்கலாமே என்று சொன்னேன். பேசுவதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மற்றவர்கள் விளக்கமாகப் பேசிவிடுவார்கள். குறிப்பிட்ட கல்லூரியைப் பற்றி பேசுபவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகப் பேசுவார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : பல்வேறு கல்லூரிகளைப் பற்றி பொதுவாக மாணவர்களுடைய பிரச்சினைகள் எழுந்தாலும் ஒவ்வொரு கல்லூரியையும் பற்றிக் குறிப்பாக எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சபையின் பிற நடவடிக்கைகள் நடைபெறுவதற்கு இப்பிரச்சினைபற்றி சுருக்கமாகப் பேசுவது நல்லது என்று தாங்கள் கூறிய கருத்து மேலானது என்றாலும் இன்றைக்கு மாணவர்களது பிரச்சினை மிகமிக முக்கியமானது. ஆகவே இந்த மிக முக்கியமான பிரச்சினைகள் பற்றியும் அவை விவாதிக்க தாங்கள் அருள்கூர்ந்து நேரத்தை ஒதுக்கித் தருவீர்களானால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரைமுருகன் கருத்தோடு வேறு ஒரு யோசனை சொல்லப்போகிறீர்கள் என்று கருதினேன். அவர் கூறியதையே கூறி அவை நேரத்தை வீணாக்குகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இந்தச் சம்பவம்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினமே முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று இதுபற்றி ஒரு அறிக்கை கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாணவர்களுடன் முக்கால் மணி நேரத்திற்கும் அதிகமாகப் பேசி, அவர்களுக்குச் சமாதானங்கள் சொல்லி, பிரச்சினை சுமுகமாக முடிந்திருக்

[திரு. க. உரோ. எட்டமண்ட்]

[1977 ஜூலை 28]

கிறது. மீண்டும் பிரச்சினையைக் கிளறிவிடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்பிரச்சினை முடிந்துவிட்ட காரணத்தினால் முதலமைச்சர் அவர்கள் மட்டும் தம் அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க அனுமதித்தால் போதும் என்று நான் கருத்துத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் அவைக்கு வந்தாகிவிட்டன. இன்றைக்கு அவற்றை எடுத்துக்கொள்வதாகவும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். என்றாலும், இன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அமைதியைக் குலைக்காமல், மேலும் அமைதிப்படுகிற வகையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த உறுப்பினர்கள் சுருக்கமாகத் தங்கள் கருத்தைச் சொன்னால் போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகளில் இன்றைக்கு அமைதியின்மை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் தொடர்ந்து கல்லூரிகளில் ஏன் இப்படி அமைதியின்மை ஏற்பட்டு வருகிறது என்று பார்த்தால், அவர்களுக்குள்ள வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. ஒருசில கல்லூரிகளில் ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. புளி மூட்டையில் அடைப்பதுபோல ஒரே ஹாலில் மாணவர்கள் அடைக்கப்படுகிறார்கள். இரவில் பூச்சி புழுக்கள் வரக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் இடங்கள் இருக்கின்றன. ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. சரியான சாப்பாடு வசதி கிடையாது. புத்தக வசதி கிடையாது. லைப்ரரி வசதி கிடையாது. இதன்காரணமாக அவர்கள் தொடர்ந்து போராட்டங்களை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக உசிலம்பட்டி கல்லூரி—மேலும் கமுதியில் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரி பல வருஷங்களாக மூடிக் கிடக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்படி விரிவாக ஒவ்வொன்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். இப்பிரச்சினையின் அவசர பொது முக்கியத்துவத்தை மட்டும் எடுத்துச் சொன்னால் போதும்.

திரு. செ. சிவசாமி : இந்தக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகளாகி இருந்தாலும் கல்லூரியில் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு படிக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது, இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் பல இடங்களிலும் இருப்பதால் இது குறித்து விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 28]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு தினங்களாக நகரத்தில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடந்து பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருப்பது இந்த அவையில் இருக்கிற எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த பலாத்காரச் சம்பவங்கள் எப்படி நடந்தன என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

இது இந்தக் கல்லூரிகளில் கோரிக்கைகள் வைத்து அவற்றை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது அல்ல. கல்லூரிகளில் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவர்கள் சேர்ந்து ஊர்வலமாக வந்து தலைவர்களின் கிடைகளுக்கு மாலைபோட வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி வந்து கொண்டிருந்தபோது போலீஸ் தரப்பில் தடியடிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது, மௌண்ட் ரோடு அருகில் என்று சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஏதோ பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அங்கு தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? இந்த அவையில் உள்ள உறுப்பினர் ஒருவர், நேரில் பார்த்தவர் சங்கடப்பட்டார். ஒரு மாணவரை 4, 5 போலீஸ் அதிகாரிகள் சேர்ந்து அடித்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஏதாவது சம்பவம் நடந்திருந்தாலும் இவ்வளவு வேகமாக தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் அந்த இடத்தில் ஏற்பட்டதா என்பதைப்பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, நியூ காலேஜ் மாணவர்கள் இதை அறிந்து கிளர்ச்சி செய்ய வெளியே வந்தபோது தனியார்கள் அவர்கள் பேரில் கல்லை எடுத்து அடித்து கிளர்ச்சி செய்து மாணவர்கள் காயம் அடைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

அடுத்த நாள் பச்சையப்பா காலேஜில் கிளர்ச்சி நடந்து 13 பேர்கள் காயப்பட்டார்கள். மௌண்ட் ரோடில் நான்கு மாணவர்கள் காயப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் ஏன் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். மாணவர்கள் கிளர்ச்சி இல்லாமல் கல்லூரிகள் திறக்கப்படவேண்டும், மாணவர்கள் ஒழுங்காகச் சர்ந்து படிக்கவேண்டும் என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் இப்படி கிளர்ச்சிகள் நடக்கும்போது எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் ஒரு முடிவிற்கு வந்தாகவேண்டும். இதை நன்கு பரிசீலித்து இம்மாதிரி சம்பவங்கள், முறைகேடுகள் ஏற்படாவண்ணம் நடவடிக்கைகள்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஜூலை 28]

எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி குறிப்பிடுவதற்கும் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. டி. இராமசாமி அவர்கள் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையல்லாது புதிய கருத்துக்கள் இருந்தால் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற பிறகு அவர்கள் தலைவர்களுடைய சிலைகளுக்கு மாலை அணிவிப்பதற்காக வந்தநேரத்தில் முதலில் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய சிலைக்கு மாலை அணிவித்த பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சிலைக்கு மாலை அணிவிப்பதற்காக ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது அங்கு கூட்டம் அதிகமாக இருந்ததால் போக்குவரத்து தடைபடும் என்ற காரணத்திற்காக போலீஸ் அதிகாரிகள் மாணவர்களை மாலை போடவிடாமல் தடுத்ததுடன் அவர்களை கலைந்து செல்ல வற்புறுத்தியதன் காரணமாகத்தான் இந்த நிகழ்ச்சி அங்கு ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆக, சாதாரணமாக மாலை அணிவிக்கச் சென்ற மாணவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்து, இருபது மாணவர்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டு அவர்கள் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இவ்வளவு கொடுமையான ஒரு காரியத்தை போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்கிற அளவிற்கு அங்கு பதட்டநிலை ஏற்படவில்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பு நியூ காலேஜிலும், நந்தனம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியிலும் பல மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அங்கு போலீஸ் தடியடிப்பிரயோகத்தால் மூன்று மாணவர்கள் காயமடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டாலின், ஜெயகுமார், சுரேஷ்குமார் என்ற மூன்று மாணவர்கள் தடியடிப்பிரயோகத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சாதாரணமான ஒரு விஷயத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகள் இவ்வளவு கொடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி விரிவாக விவாதம் செய்வதற்கு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய முன்தினமும் நேற்றும் சென்னை மாநகரில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள், மாணவர்கள் சம்பந்தமாக நடைபெற்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக அமையவில்லை என்பது என் கருத்து. போலீஸார் மாணவர்களை தாக்கி

1977 ஜூலை 28]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

யிருந்தார்கள். கொடுமையான அளவில், எந்தப் பாவமும் அறியாத மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். யாரோ சமூக விரோதிகள் செய்த காரியங்களுக்கு மாணவர்கள் தாக்கப் பட்டிருக்கிற ஒரு நிலை நம் இந்த ஆட்சியில் ஒரு அசிங்கமான சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறது என்று சொல்ல நான் மெத்த சங்கடப்படுகிறேன். நேற்றையதினம் நடைபெற்ற சம்பவம், இந்த மாமன்றத்திற்குள்ளே நுழைவதற்கு, காவலர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக அவர்களை இங்கே உள்ளே நுழைய விடாமல் தடுத்திருந்தாலும், 144 அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் இவ்வளவு பேர்கள் இங்கே வந்து ஒரு பதட்டமான சூழ்நிலையை உருவாக்கி அதன் காரணமாக இங்கே பக்கத்திலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு பதட்டமான சூழ்நிலையையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் சபை நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வந்த மக்களுக்கு அசௌகரியமும் அவர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்நிலை காரணமாக இன்றையதினம் சபை நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வந்தவர்களுக்கும், சபை உறுப்பினர்களுக்கும் கூட சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. காரணம் ஏதோ மாணவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். வேறு யாரோ டிரஸ்பாஸ் செய்யப்போவதாகவும் காரணங்களைக்கூறி போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சபை நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ள வருகின்ற உறுப்பினர்களுக்குக்கூட சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இது போன்ற நிலைமை மீண்டும் தொடர்ந்து வராமல் பொதுமக்களுக்கும் எங்களைப்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் உரிய பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். மாணவர்களுக்கு இருக்கின்ற பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டு விட்டனவா என்றால் அவர்களுடைய பிரச்சனைகள் இன்னும் சரியாக தீர்க்கப்படவில்லை என்பதுதான் எனது உறுதியான கருத்து. மற்றும், இதை யாரோ தூண்டி விட்டிருக்கிறார்கள். என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடாது. அப்படியென்றால் யார் என்பதை அரசு தரப்பிலிருந்து சொல்லவேண்டும் என்பதையும் கூறி, இதைப்பற்றி விசிவாக விவாதிப்பதற்கு இந்த சபையில் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த சில நாட்களாக ஷிட்டியிலும் பிற பகுதிகளிலுமுள்ள கல்லூரிகளிலுள்ள பேரவைத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றது. அதில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்கள் பதிவுபோல், பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கு மாலை அணிவித்துவிட்டு, அண்ணாவுக்கு மாலை அணிவிக்க மௌண்ட் ரோடில் வந்தபோது—அதுவும் மாலை அணிவித்துவிட்டு கலைந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த வேளையில் போலீசார் மாணவர்களை அத்துமீறி தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையிலேயே நான் எல்லா பத்திரிகைகளிலும் பார்த்தேன், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கின்ற பத்திரிகைகளையும் பார்த்தேன். அவற்றில் எல்லாம் இந்தச் செய்தியைப்பற்றி என்ன கருத்துக்களை கூறுகின்றார்கள் என்று

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 28]

பார்த்தால், சமூக விரோதிகள் இந்த மாணவர் கூட்டத்தில் நுழைந்து இந்தக் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். அப்படி நிலைமை இருக்கும்போது அரசு, ஊர்வலமாக சென்ற மாணவர்கள் மீது போலீசார் தாக்குதல் நடத்தியதற்கு காரணம் என்ன என்பதை இதுவரையிலும் கூறியதாக தெரியவில்லை. இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூற இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே மாணவர்களுக்கு பாதுகாப்பு தரப்படவில்லை. மாணவர்களுடைய ஊர்வலத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. இவர்கள் கூட்டத்திற்குள் நுழைந்த சமூக விரோதிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதிலாக மாணவர்களை தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், உண்மையில் நிலைமை எந்த அளவுக்கு போயிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் பல்வேறு கல்லூரிகளில் நடைபெற்றிருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது தேவையற்ற முறையில் போலீசார் இடைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஊர்வலமாக சென்று கொண்டிருந்த மாணவர்களை போலீசார் தாக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சமூக விரோதிகள் கோணி பைகளில் காலி பாட்டில்களை வைத்துக்கொண்டு மாணவர்களை தாக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டே தாக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, மாணவர்களின் கைகளிலிருந்து கை கடிகாரங்களை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு அரசியல் கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் நுழைந்து செய்துவிட்டார்கள் என்று எண்ணிக்கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு பத்திரிகைகளில் செய்தி வருகின்றன. மாணவர்களுடைய பிரச்சனையில் அரசியல் கட்சிகள் ஈடுபடக் கூடிய அளவுக்கு அவசியம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. அரசியல் கட்சிகளை சுட்டிக்காட்டுகின்ற நேரத்தில் இது நமது மாநிலத்தில் மட்டும் நடைபெறக்கூடிய பிரச்சனை அல்ல, உ. பி. யில் இதுபோன்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. பீகாரில் இது போன்ற பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. நமது அண்டை மாநிலமாகிய கர்நாடகத்திலும் இது போன்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் தான் இதை தூண்டிவிட்டார்கள் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. மாணவர்களுடைய பிரச்சனைகளை தீர்க்க வேண்டுமே ஒழிய அதற்குப் பதிலாக அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக அரசியல் கட்சிகள்மீது இந்த பழியைச் சுமத்துவது நல்லதல்ல என்பதை சுட்டிக் காட்டி இந்தப் பிரச்சனைகள் பற்றி மாணவர்களோடு பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டும். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்று மாணவர்களோடு பேசி முடிவு எடுத்திருப்பதாக சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்று பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு கல்லூரிகளுக்கு திரும்பியிருப்பதாக தெரியவில்லை. ஏனென்றால் முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களோடு கலந்து பேசி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாக பேசுங்கள்....

1977 ஜூலை 28]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களோடு பேசியதாகவும் மாணவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு சென்றதாகவும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருகின்றன. ஆனால் பல கல்லூரிகளையும் நேற்று இரவே மூடுகிறார்கள். நேற்றே லயோலா கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் பல கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களிடம் பேசிய பின்னால், மாணவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு சென்று விட்டார்கள் என்று சொன்ன பின்னால் இன்று இந்த நிலைமை இருக்கிறது என்றால், முக்கியமாக மாணவர்களுடைய பிரச்சனைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-10]

ஆகவே, நான் ஏதோ அரசியல் சாயம் பூச வேண்டுமென்றே, அரசியல் உள்நோக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றே இதைச் சொல்ல வில்லை. பிரச்சனை சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும். சில பத்திரிகைகளிலே தலையங்கங்கள் கூறுவதுபோல், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், அரசியல்வாதிகள் அனைவரும் இதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இந்த அரசு முழுப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அப்படி ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது முக்கியமான பிரச்சனை என்ற காரணத்தினால், இதிலே மாணவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள். முக்கியப் பிரச்சனையை மட்டும் கூறுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இது முக்கியமான பிரச்சனையாகையால் இந்த அவையில் இதற்கு நிச்சயமாக ஒரு முடிவு கண்டால் தான் நல்லது. அந்த முடிவே திருப்தியாக இருக்கும். எனவே, அந்த அளவில் இந்த முக்கியமானப் பிரச்சனைபற்றி விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது விவாதிக்க வேண்டுமென் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, மாணவன் என்கின்ற முறையில் நான் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்கின்ற காரணத்தினால், ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். புதுக் கல்லூரியிலே நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இன்றைக்கு மாணவர்கள் மத்தியிலே, பெற்றோர்கள் மத்தியிலே, பாமர மக்கள் மத்தியிலே பெருத்த பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் சமூக விரோதிகள் மாணவர்களை அடிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1977 ஜூலை 23]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கோணிப் பைகளில் பாட்டில் களைக் கொண்டுவந்து தாக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. மாணவர்கள் ஊர்வலமாக கல்லூரியை விட்டு வெளியே வருகின்ற நேரத்தில், அங்கே இருந்த காவல் துறையினர் எதிரே நின்று கொண்டிருந்த பால் வண்டியில், மில்க் வேனில் இருந்த காலி பாட்டில்களையெல்லாம் எடுத்து போலீசாரே மாணவர்களைத் தாக்கிய கோரமான, மிருகத்தனமான நிகழ்ச்சியும் நடந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. மாணவர்களுடைய உடைமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் ஊர்வலமாக வருகின்றபோது, சினிமா தியேட்டர்கள், இன்னும் மற்ற இடங்களில் எல்லாம் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் தாக்கப்படுகின்றபோது, அவர்களது கைக்கடி காரங்கள் போன்றவை பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. புதுக் கல்லூரியில் நடந்த தாக்குதலில், 40க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் காயப்பட்டிருக்கிறார்கள். 2 மாணவர்கள் அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு, சிகிச்சை பெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராமசாமி என்கின்ற மூன்றாவது பி. ஏ. வகுப்பு மாணவன் ஒருவரும், இன்னொருவரும் இன்றைக்கு ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டு, சிகிச்சை பெற்று வரும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சம்பவங்கள் பொதுமக்கள் மத்தியிலேயும், மாணவர்கள் மத்தியிலேயும், பெற்றோர்கள் மத்தியிலேயும் பரபரப்பையும், பதட்டத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. எனவே, இதுபற்றி விவாதிக்க இந்த சபை நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைத்து, விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, வருங்கால சமுதாயத்தின் நாற்றங்கால்களாக விளங்கும் மாணவச் சமுதாயம் இன்றையதினம் வேதாரண்யத்திலே வீசப்பட்ட புயலால் வீழ்ந்து பட்ட மரங்களைப்போல் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டு சென்னை நகரிலே, நகரின் பகுதிகளிலே வீழ்ந்து கிடந்த காட்சி நம்முடைய நெஞ்சங்களை எல்லாம் உலுக்குகின்ற நிகழ்ச்சியாகும். ஆனால், எதிக் கட்சியிலே இருக்கின்ற உங்களுக்கு மாணவச் சமுதாயம் இரத்தம் சிந்தியிருப்பது, ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு சிரிப்பாகவும் கிண்டலாகவும், கேலியாகவும் இருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி மறுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : விவாதம் என்று சொல்கிறபோது எங்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அத்தனை பேரும் மாணவர்கள் பிரச்சனை சமூகமாகத் தீர்க்கப்பட்டுமென்று பேசும்போது, தாங்கள் இப்படிப் பேசுவது நல்லதல்ல.

(குறுக்கீடு)

1977 ஜூலை 28] [பேரவைத் தலைவர்]

உட்காருங்கள். யாரும் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியில்லாமல் எழுந்திருக்கக் கூடாது; பேசக் கூடாது. நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். இது மாணவர்கள் பற்றிய பிரச்சனை. இது சுமுகமாக, நல்லமுறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டும். தயவுசெய்து துரை முருகன் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்வதை அவைத் தலைவர் பார்த்துக் கொள்வார். பொதுவாக, இப்பிரச்சனையை சூடாக்குவது நல்லதல்ல. இப்போது பிரச்சனைக்கு வாருங்கள்.

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏதோ மாணவர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது சிரித்ததாகவும், கிண்டல் செய்ததாகவும் தவறான ஒரு வாசகமாகப் பேசியதை இந்த நேரத்திலே வெளியிலே தவறாக எண்ணக்கூடும். ஆனால் அவர் பேசுகின்ற நேரத்திலே அவருடைய செயலையும், நடவடிக்கையும், அவருடைய ஆடலையும் பார்த்துச் சிரித்தார்களே தவிர, அவருடைய ஆழ்ந்த கருத்துக்களைப் பார்த்து அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, பேசுகின்றபோது நான் ஏதோ ஆடினேன் என்று நண்பர் அரங்கநாதன் சொல்லுகிறார். நான் நடினாலும் அல்ல, நடிகர் கட்சியைச் சார்ந்தவனும் அல்ல. இருந்தாலும் என்னால் நடிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தாங்களே அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகக் கூறி முடிபுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : நான் இப்போதுதான் ஆரம்பிக்கிறேன். பச்சையப்பன் கல்லூரி பற்றியது நான் கொடுத்திருக்கும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். எனவே, அதைப் பற்றித் தனியாகத் தான் பேசியாக வேண்டும். நான் சொல்ல வந்ததெல்லாம் இன்றைக்கு மாணவர்கள், வகுப்பறையில் வரலாறு படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் வால்டாக்ஸ் ரோடை வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஷேக்ஸ்பியரின், அன்டனி அண்ட் கிளியோபாட்ராவை பாடமாக படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் அண்ணா சாலையில் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாமல் சுருக்கமாகச் சொன்னால், கல்லூரிகள் களமாக்கப்படுகின்றன, வகுப்பறைகளில் போர்ப்பறை முழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை, ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னால் பல கல்லூரிகளில் இருக்கின்றன. பச்சையப்பன் கல்லூரியின் அந்த வழக்கு தனி

[திரு. துரைமுருகன்]

[1977 ஜூலை 2]

யானது ஆகும். பிரச்சினை—1977ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 22 ஆம் நாள் அன்று பச்சையப்பன் கல்லூரியில் மாணவர் பேரவைத் தேர்தல் நடந்திருக்கிறது. பாஸ்கரன் என்ற நண்பர் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் ஜனதா கட்சியைச் சார்ந்தவர். தாமோதரம் என்ற நண்பர் எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர். செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். 22ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை. அதையொட்டி சனி, ஞாயிறு இரண்டு நாட்கள் விடுமுறை நாட்கள். திங்கட்கிழமை கல்லூரி தேர்தலையொட்டி வழக்கமாக லீவ் விடுவது வழக்கம். செவ்வாய்க்கிழமை புறப்பட்டு ஊர்வலமாக அமைதியாக வருகிறார்கள். சேத்துப்பட்டில் இருக்கிறது பச்சையப்பன் கல்லூரி. அங்கிருந்து சென்டரல் வழியாக நுழைந்து காமராஜர் சிலைக்கு மாலை போடுகிறார்கள். அதையொட்டி கொஞ்சம் சென்று பெரியார் சிலைக்கு மாலை போடுகிறார்கள். அதையடுத்து பேரரிஞர் அண்ணா சிலைக்கு மாலை போடுகிறார்கள். போலீஸ் பக்கத்தில் வந்து கொண்டிருக்கிறது, அமைதியாகத்தான் ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் புறப்படுகிறார்கள். மேலும் ஊர்வலம் முன்னேறுகிறது, சிட்டத்தட்ட அண்ணா தியேட்டர், இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் ஆபீஸ் முன்னால் போகும்போது போலீஸ்காரர்கள் கேட்கிறார்கள் “மேலே எங்கே போகிறீர்கள்?” என்று. அந்த மாணவர்கள், “காமராஜர் சிலைக்கு மாலை அணிவித்தோம், பெரியார் சிலைக்கு மாலை அணிவித்தோம், பேரரிஞர் அண்ணா சிலைக்கு மாலை அணிவித்தோம். அடுத்த சிலை கலைஞர் சிலை, அவருடைய சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கப்போகிறோம்” என்றார்கள். போலீஸ்காரர்கள் இடைமறித்து, உங்களுக்கு இதுவரை தான் மாலை போட அனுமதி, கருணாநிதி சிலைக்கு மாலை போடக் கூடாது என்று கூறினார்கள். அத்தகைய நிலைமை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதெல்லாம் ஊகமா அல்லது ஆதாரத்தோடு பேசுகிறீர்கள்?

(திரு. ரகுமானகான் எழுந்தார்)

நான் இந்த அவையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிற உறுப்பினரை ஒரு விளக்கம் கேட்கிறேன். அதற்கு இன்னொரு உறுப்பினர் இப்படி எழுந்திருப்பது முறையல்ல. தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நான் அவரோடு பேசுகிறேன், எனக்கு இருக்கிற சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பது அவரது கடமை. அதற்காக நான் அவரிடம் கேட்கிறேன். நீங்கள் எழுந்திருப்பதிலே என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

திரு. துரை முருகன் : எனக்கு வந்த செய்தியைத் தருகிறேன். அதற்குப் பிறகு போலீஸ்காரர்கள் மாணவர்களை அந்த இடத்தில் அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். உடனே சூரைக்காய்போல் மாணவர்கள்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. துரைமுருகன்]

சிதற ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு பக்கத்தில் போஸ்ட் ஆபீஸ், ஒரு பக்கம் அண்ணா தியேட்டர், ஒரு பக்கம் சாந்தி தியேட்டர் என்று பிரிந்து மாணவர்கள் போலீசாரின் அடக்குமுறை தாங்க முடியாமல் ஓடுகின்றார்கள். அப்படி ஓடிய ஒரு மாணவர்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் ஓரளவு சுருக்கமாக எப்படி இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழ் வரும் என்பதைப் பற்றிக் கூறவேண்டும். பழைய அவையில் பார்த்திருக்கிறோம். இவ்வளவு அதிகமாக இதற்கு நேரம் கொடுத்தது கிடையாது. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளித்து விட்டது போலவே எல்லா விளக்கத்தையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். தயவுசெய்து சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள். விளக்கத்தை அனுமதிக்க மாட்டேன்.

(முற்பகல் 10-20)

இதை விவரதிக்க, அவையை ஒத்திவைக்க இந்த அவை அனுமதி தருமானால் நான் விளக்கங்களைப் பேச அனுமதிக்கிறேன். இல்லையென்றால் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு உட்காருங்கள். ஏதோ இந்த அவையை ஒத்திவைத்ததுபோல பேச ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். ஒத்திவைக்கலாம் என்று அனுமதி தரப்படவில்லை. தாங்கள் ஏதோ எல்லாவற்றையும் பேச வேண்டுமென்று நினைத்து நான் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் எடுத்துக்கொள்வேன். பேரவைத் தலைவர் அனுமதி தரவேண்டுமென்றால் அது சரியல்ல, சுருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : ஏன் கோபமாகச் சொல்லுகிறீர்கள் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறீர்கள், இன்னும் பல பேர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது, அடுத்து பல நடவடிக்கைகளை சபை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது, சுருக்கமாக முடியுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : நான் புத்தகத்தைப் படிக்கவில்லை. குறிப்பை வைத்துக்கொண்டுத்தான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறிப்பு இருக்கலாம், ஒரு மணி நேரத்திற்கு பேசுவதற்கு குறிப்புகள் இருக்கலாம், அவ்வளவு நேரம் அனுமதிக்க முடியாது. மற்ற அலுவல்களை நடத்த வேண்டாமா ? மற்றவர்கள் எல்லாம் பேச வேண்டாமா ? சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : இப்போதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறேன், குறிப்பை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறேன், எனக்கு குறிப்பு வேண்டாமா ? குறிப்பில்லாமல் பேச நான் என்ன அதிமேதாவியா ?

[1977 ஜூலை 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறிப்பு வைத்துக்கொண்டு பேசினாலும் சுருக்கம் தேவை. சுருக்கமாகப் பேச வேண்டும்.

திரு. துரை முருகன் : நான் அதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன், இது ஒரு உணர்ச்சி பூர்வமான பிரச்சனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று பேசக்கூடாது. சுருக்கமாகப் பேசவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மெத்தப் பணிவோடு எதிர்க்கட்சித் தலைவரை கேட்டுக் கொள்வோம், உங்கள் கட்சி உறுப்பினர் உங்களை மதிக்கின்ற அளவிற்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் பல பேர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற அலுவல்கள் கெடுமே என்பதனால் கட்சிக்கு ஒருவர் வீதம் பேசலாம் என்று சொன்னேன். ஆனால், அத்தனை பேர்களும் பேச வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சரி என்று ஒத்துக்கொண்டேன். ஆகவே, இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும், அதை விட்டுவிட்டு தெருவழியே வந்தார்கள், அப்படி, இப்படி என்றெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்வது சரியல்ல. சொல்லலாம், அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு. அனுமதி கொடுக்காதபோது சுருக்கமாக மட்டும் பேச வேண்டும்.

திரு. துரை முருகன் : மைக்கைப் போடுகிறீர்களா, போட மாட்டீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது முறையா? அதற்குள் அங்கே பார்த்துப் பேசுவதா? தயவு செய்து உட்காருங்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர் தாங்கள் பொறுப்புடன் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிற போது, அங்கே பார்த்துப் பேசுவது நம்முடைய அவையின் மரபுக்கு நல்லதல்ல. தயவு செய்து ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து, அவையின் நேரத்தை வீணாக்காமல் சுருக்கமாகப் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நீங்கள் சொல்கிற ஆணையைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்று இருப்பவன் அல்ல நான். தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாங்கள்

1977 ஜூலை 28] [திரு. துரைமுருகன்]

எல்லாம் உங்களைவிட இளைஞர்கள்தான், * * *
ஆகவே, அடிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் சிதறி ஓடியிருக்கிறார்கள்.
அப்போது அந்த மாணவர்களின் கையிலிருந்து வாட்ச்களையெல்லாம் பிடுங்கியிருக்கிறார்கள் போலீஸார். செயினைப் பிடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜாலியன்வாலா பாக் என்று சொல்லப் படுவதைப்போல் மாணவர்கள் சப்வேயில் ஓடியிருக்கிறார்கள், ஆனால், இரண்டு பக்கமும் வழிகளை மூடிவிட்டு போலீஸார் அடித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் பால்ஸ் ஹோட்டலுக்குள் ஓடியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாணவனுக்குக் காயம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இன்னொரு மாணவனைத் தூக்கியெறிந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய விவரங்கள் நிறைய இருப்பதால் இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும். இது மாணவர் சமுதாயத்தின் பிரச்சனை. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் மாணவர்கள் சமுதாயத்தின் போராட்டத்தை மூட்டிவிட்டு அதிலே குளிர்காய வேண்டுமென்ற எண்ணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இல்லை. இது எல்லோருக்கும் பொதுப் பிரச்சனை, ஆளுங்கட்சியும் எதிர்க்கட்சியும் தக்க காரணங்களை எடுத்துவைத்து ஒரு முடிவு காண்பதற்கு இந்த அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், பேசுவதற்கு நிறைய வாய்ப்புக்கள், விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்குத் தனியாக ஒரு நீதி விசாரணை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதெல்லாம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதித்த பிறகு பேசலாம்.

திரு. துரைமுருகன் : இதற்கென்று தனியாக விசாரணைக் கமிஷன் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அவைத் தலைவரவர்களே, நமது அருமை இனிய உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் கொஞ்சம் உற்சாகத்தோடும், துடிப்போடும் இங்கே பேசினார்கள். அவைகளிலே சிலநேரங்களில் வரவேற்கத்தக்கவையாகவும், சிலநேரங்களில் வேதனைக்குரியவையாகவும் இருந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். * * * இந்தப் பேச்சு குறிப்பில் இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். * * *

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்.....

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 10.24—10.27 இல் சில பகுதிகள் அகற்றப்பெற்றன.

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இதற்குத் தீர்ப்பைச் சொல்லி விடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் * * * சொன்ன அந்தக் வார்த்தைகளே அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

* திரு. ஆர் எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கத்திற்காக ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் மாணவர்களைப் புண்படுத்துகின்ற முறையிலேயும், நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களைப் புண்படுத்துகின்ற முறையிலேயும் சில வார்த்தைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது, வகுப்பு அறையிலே வரலாறு படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் வால்டாக்ஸ் தெருவிலே சுற்றுகிறார்கள்; அந்தோணி, கிளியோபாத்ரா படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் அண்ணா சாலையில் சுற்றுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது அவர்களுக்கு உள்ள உரிமை, மாணவர்களை அவர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் இழிவுபடுத்திப் பேசலாம். அதைத் தொடர்ந்து பெரியாரவர்கள் சிலைக்கு மாலை அணிவித்து விட்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சிலைக்கு மாலை அணிவித்து விட்டு, கலைஞர் அவர்கள் சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கச் சென்றார்கள் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களை வைத்துக் கொண்டு பேசுவது அவர்களைப் புண்படுத்துவதாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அவர்கள் போய்கோபாலபுரத்தில் மாலை அணிவிக்கச் சென்றார்கள் என்று சொன்னால் அது உண்மை நிகழ்ச்சி ஆகும். ஆனால் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு சிலைக்கு மாலை அணிவிக்க மாணவர்கள் சென்றார்கள் என்று சொல்லி மாணவர்களை இழிவுபடுத்தியதோடு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களையும் குறைவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நான் ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சனை கிளப்ப விரும்புகிறேன். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான அவசியத்தை அங்கத்தினர், எந்தப் பக்கத்திலே இருந்தாலும், எடுத்துச் சொல்லி வருகிற நேரத்தில் அதற்கு இடையிலே கிளாரிபிகேஷன் கேட்பது என்பது முறையும் அல்ல, சட்டமன்றத்தில் இதுவரை இடம் பெற்றதும் இல்லை. இரண்டாவது, உறுப்பினர் பேசியதற்கு உள்நோக்கம் காண்பது, “எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களை இழிவுபடுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது, அவர்களுடைய கட்சிக்கே இழிவு தோன்றும்படியான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்” என்று அவர்கள்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 10.26—10.27 இல் சில சொற்கள் அகற்றப்பெற்றன.

1977 ஜூலை 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தங்களுடைய மனப்பான்மையை எதிர்க்கட்சியினரின் உள்ளத்
திலே இடம் பெற்றுள்ளதைப்போல் அமைச்சரவர்கள் பேசுவது
இந்த மன்றத்தின் மரபுக்கு ஏற்றதல்ல.

மாணவர்கள் மரபு தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஏதோ ஒரு
காரணத்திற்காக மாலை அணிவிக்கப் போயிருப்பார்கள். போயி
ருக்க மாட்டார்கள் என்று வாதிட்பதும் ஒரு வேளை அந்த மனப்
பான்மை சரியா தவறா என்பதும் அமைச்சரவர்கள் எண்ணுகின்ற
எண்ணத்தைப் பொறுத்ததே தவிர, இந்த அவையின் குறிப்புக்
குக் கொண்டு வர வேண்டிய பிரச்சனை அல்ல. இப்படி சித்தரிக்
கின்ற வகையிலே எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி உள்நோக்கம்
கற்பித்து அமைச்சரவர்கள் பேசியது, ஆளுங்கட்சிக்குப் பெருமை
யும் அல்ல, சட்டமன்றத்திலே இடம் பெறத் தக்கதும் அல்ல
என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து, ஒத்தி
வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கேட்டுப் பேசுகின்ற காலத்தில்
அந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தை விளக்கமாகவும், சுருக்க
மாகவும் தர வேண்டுமென்றும், அதை முடிக்கின்ற வரையில்
மற்றவர்கள் நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் எழுப்ப விரும்புவது தன்னிலை
விளக்கம். நான் பேசியதை அமைச்சரவர்கள் திசை திருப்பி
ஒரு கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

அதாவது, வரலாறு படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் இன்றைக்கு
வால்டாக்ஸ் ரோடை வலம் வருகிறார்கள் என்று சொன்னேன்.
அது மாணவர்களை இழிவுபடுத்துவது என்று பொருள் அல்ல.
இரண்டாவது, அந்தோணி கிளியோபாட்ரா. அது ஷேக்ஸ்பியர்
நாடகம். கல்லூரி சிலபஸிலே உள்ளது. பாவம் அது அமைச்ச
ருக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. அதற்காக நான் வருத்தப்
படுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாணவர்கள் வால்டாக்ஸ்
ரோடிலே இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் மிகச் சுருக்கமாகப்
பிரச்சனையை முன் வைக்கிறேன். நான் இந்த மன்றத்திலே விவா
திக்க வேண்டுமென்று எழுப்புகிற பிரச்சனை.

(திரு. சி. ஆறுமுகம் அவர்களும் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்
ஒருவரும் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசிக்கொண்டார்கள்.)

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆறுமுகமும் அவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கட்டும், பேசுகின்ற உறுப்பினர் உட்கார்ந்து கொள்வார். (உறுப்பினர்கள் குறுக்கீடு). அனுமதி இல்லாமல் பேசுவதே தவறு.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : அதை ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லுங்கள். (சிவ உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டே குகிக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைத் தலைவருக்கே அறிவுரை தராதீர்கள். நான், ஆறுமுகமும் அவரும் பேசிக் கொள்ளட்டுமே, பேசுகின்ற உறுப்பினர் உட்காரட்டும் என்று சொன்னேனே தவிர நீங்கள் கற்பனை செய்து, உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவது ரொம்ப நன்றாகத் தானிருக்கிறது!

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து, அவசியமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த ஒரு பிரச்சனையாகிய புதுக் கல்லூரியில் ஏற்பட்ட சம்பவம் பற்றி விவாதிக்கச் சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்ற பிரேரணையை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இந்தப் புதுக் கல்லூரி என்னுடைய தொகுதியான ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியிலே இருக்கிறது. இதுபோன்ற ஒரு கிளர்ச்சி மாணவர் மத்தியில் ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய அடிப்படை உரிமையான காலேஜ் யூனியன் தேர்தலைப் பற்றியது இது. அந்த எலெக்ஷன் 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 29-ம் தேதி அன்று நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. 26-ம் தேதி அவர்கள் 'கான்வாஸ்' நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். மாணவர்கள் குரூப், குரூப்பாக் காலேஜுக்குள் 'கான்வாஸ்' செய்த பொழுது, அது பற்றிக் கூடிப் பேசுவதற்காக மாணவர்கள் கூடிய பொழுது, ஏற்கனவே அந்தக் கல்லூரியில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட காரணத்தாலே, ஏற்கனவே அங்கே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த போலீசார் ஜீப்புகளை வேகமாக இயக்கி, ஒரு பீதியைக் கிளப்புகிற அளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்கினார்கள். அந்த அளவிற்கு, பீதி அடைகிற நிலை ஏற்பட்ட பிறகு, அங்கு கல்லூரி தொடர்ந்து நடைபெறுது, வகுப்புகள் தொடர்ந்து நடைபெறுது என்று கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்து, பிறகு மாணவர்கள் எந்த விதமான கிளர்ச்சியும் செய்யாதபொழுது, அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்போடு, தூண்டுதல் காரணமாக, அங்கே இருக்கிற பழைய பாட்டில்கள் கடையில் இருந்து 3 மூட்டை பாட்டில்கள், அதிகாரிகளாலே கொடுக்கப்பட்டு, சமூக விரோதிகளால் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1977 ஜூலை 28] [திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா]

பல மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமென்றால் 48-வது மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் மு. வ. பக்ருஸ் அவர்களின் மகன் கௌஸ் பாட்சா, பி.எஸ்.ஸி. முதலாண்டு (பிஸிக்ஸ்). அவர் 1½ மணிக்கு, மாத்ஸ் கிளாஸ் கான்ஸல் செய்யப்பட்ட பிறகு, 18-ம் நம்பர் பஸ் பிடிக்கச் சென்றான். அந்த மாணவனை போலீசார் நாலாபுறமும் சூழ்ந்து பலமாக அடித்துத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே அந்த மாணவருக்குப் பலமான காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல, நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. மாணவன் எழுதிக் கொடுத்த அந்தக் குறிப்பில் கூட என்ன சொல்லியிருக்கிறான் என்றால், கடவுள்தான் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறான். கடவுள்தான் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு அவ்வளவு கஷ்டமான நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அதிகாரிகளுடைய அறிக்கையை வைத்து மாத்திரம் விளக்கம் சொல்ல விரும்பவில்லை, எல்லா தரப்பினரையும் விசாரித்து அறிக்கை தருவேனென்று நேற்று சொன்னார். அந்த அறிக்கையை இப்பொழுது எதிர்பார்ப்பது மாத்திரமல்ல, பாரபட்சமற்ற ஒரு நீதி விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நிலையைப் பற்றி விவாதிக்க இந்த மன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமங்கான் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் சரி, அல்லது நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சரி அல்லது என்னுடைய அன்புக்குரிய இனிய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் சரி. மாணவர்கள் சமுதாயத்தின் மீது, நடைபெற்ற தாக்குதல் குறித்து பேசுகின்றபோது அரசியல் உள் நோக்கத்தோடோ அல்லது அரசியல் ஆதாயத்திற்காகவோ பேசுவதாக அருள்கூர்ந்து யாரும் கருதக் கூடாது என்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Caesar's wife must be beyond doubts

என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. சீசரின் மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவளாக இருக்க வேண்டும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASAMI MUDALIAR : On a point of clarification, Sir, the real English idiom is 'Caesar's wife must be above suspicion'.

திரு. ஏ. ரகுமங்கான் : நம்முடைய மாஜி நீதிபதி அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் சுருக்கமாக சொல்லுங்கள். வேறு எந்தக் காரண காரியமும் வேண்டாம். தயவுசெய்து எப்படி ஒத்தி வைக்கவேண்டிய அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று மட்டும் சொல்லுங்கள். சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்பதெல்லாம் தேவை இல்லாதது.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : நான் கொண்டு வந்திருக்கிற பிரச்சினைப் பற்றி சந்தேகிக்கக் கூடாது என்று முதலிலேயே தெரிவித்தேன். மாணவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு நாங்கள் எதிர்ப் கட்சியாக இருந்தாலும் ஒத்துழைப்போம் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் குறிப்பாக சொல்ல வருவதெல்லாம் மாணவர் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் பிரச்சினை இன்றைக்கு மிகப் பெரிய பூதாகாரமான பிரச்சினையாக வளர்ந்திருக்கிறது. 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26-ம் தேதி மாணவர்கள் தங்களுடைய கல்லூரி பேரவைத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடுவதற்காக அண்ணா சாலைக்கு வந்த பிறகு மூர்க்கத் தனமாகத் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். “இன்டிஸ்கிரிமினேட் லத்தி சார்ஜ்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும்.

நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில தகவல்களை இந்தச் சபைக்கு வைக்கலாம். அந்தத் தகவல்களை வைக்கும்போது நான் அறிய வருகிறேன், தெரிய வருகிறேன், சமூக விரோதிகள் கூட்டத்திலே புகுந்து கலாட்டா செய்தார்கள். தொல்லை கொடுத்தார்கள்; அதை அடக்குவதற்கு போலீசார் இது போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படி நேர்ந்தது என்று சொல்லுகின்ற சமாதானம் சரியாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே இதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டும். நிர்வாக விசாரணை அல்ல. மியர் அட்மினிஸ்டிரேடிவ் என்குயரி அல்ல, ஜுடிசியல் என்குயரி வேண்டும். நீதி விசாரணை போடப்பட வேண்டும். போலி சாரை சஸ்பெண்டு செய்வதாலே பிரச்சினை தீர்ந்து விடாது. இது எப்படி அவசியமும் அவசரமும் என்றால், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள் கல்லூரிக்குப் போக முடியவில்லை. பெற்றோர்கள் கவலைப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு அனுமதி இல்லை. உட்காருங்கள்.

1977 ஜூலை 28]

திரு. ஏ. ரகுமான் கான் : ஆகையினால் ஒரு பரபரப்பான பதட்டமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலைக்கு அடிப்படைக் காரணம் ராஜாராம் என்ற மாணவர் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியைச் சேர்ந்த அவர், அண்ணா சாலையிலே மார்பி லேயும், தலையிலேயும் தாக்கப்பட்டு, அவர் சட்டமன்ற உறுப் பினர் விடுதிக்குள் வந்தார். எங்களுடைய தலைவர் அவர்களும் நாங்களும் சேர்ந்து, ரத்த காயங்களோடு இருந்த அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி வைத்தோம். இப்போது அவரை பொது மருத்துவமனையில் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆதாரத்தோடு சொல்ல வேண்டுமானால் என்னிடத்திலே தகவல் இருக்கிறது. அவைத் தலைவர் அவர்கள் விரும்பினால் நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சபையை ஒத்தி வைத்து அனுமதி தந்த பிறகு தாங்கள் தாராளமாகச் சொல்லலாம். இப்போது விளக்கவேண்டாம். சுருக்கமாக சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமான் கான் : அதேபோல ஜானகிராம் என்ற இன்னொரு மாணவர் (குறுக்கீடு) கதவுகள் மூடப்பட்டு கொடுமைப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறார். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும். இதற்கு ஒரு ஜூடிசியல் என்குயரி போடவேண்டும். மாணவ சமுதாயத்தின் மேல் இந்த அரசுக்கு அக்கறை இருக்குமானால் நிச்சயமாக அவர்கள் கோரிக்கைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். போலீசாரை வெறும் சஸ்பெண்டு செய்வதாலேயே பிரச்சினை தீர்ந்து விடாது. 'அட்மினிஸ்டிரேடிவ் என்குயரி' போதாது. ஜூடிசியல் என் குயரி போட்டாகவேண்டும். கோரிக்கைகளைப் பரிசீலிக்கிறோம், கவனிக்கிறோம், ஆவன செய்வோம் என்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது என்று தெரிவித்து பதட்டமான சூழ்நிலையில், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டு, பெற்றோர்கள் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாணவ சமுதாயத்தோடு விளையாடுவது புகையும் எரிமலையீது உட்கார்ந்து கொண்டு, புல்லாங்குழல் வாசிப்பது போல் இருக்கிறது. எனவே மாணவர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப் படவேண்டும் என்று கூறி, சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்ட மன்ற 42-வது விதியின் கீழ் இந்த மன்றத்தை ஒத்திவைத்து மிக அவசரமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த மாணவ சமுதாயத்தின் பிரச்சினையில் நிரந்தர தீர்வு காணவேண்டும் என்ற கோரிக்கையின் அடிப்படையில் நான் பேச விழை கின்றேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1977 ஜூலை 28]

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மாணவர்கள் மிக முக்கியம் வாய்ந்த சக்தியாக நாட்டில் திகழ்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு எழுந்துள்ள பிரச்சினைகள் தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதில் வேறுபட்ட கருத்து கிடையாது. மாணவர்கள் நமது எதிர்கால சந்ததிகள், நாட்டின் பொறுப்பை எதிர்காலத்தில் ஏற்கக் கூடியவர்கள் என்ற நிலையை அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். அதே நேரத்தில் too much of freedom ends in confusion என்ற நிலையை உணர்ந்தாக வேண்டி பொறுப்பில் உள்ளவர்களாக இந்த அவையில் நாம் அமர்ந்திருக்கிறோம். அதிக சுதந்திரம் குழப்பத்தில் கொண்டுபோய் விடக்கூடாது என்பதை நாம் அவ்வளவு பேரும் பெற்றோர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து அறிய வேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நான் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னால் சட்டமன்றத்தில் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். மாணவர்களை நம்முடைய குழந்தைகளாக ஏற்று, அவர்களுக்கு உரிய நலன்களை நாம் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். அதே நேரத்தில், உரிமைமையின் பெயரால் அளவுக்கு மிஞ்சிய நிலை ஏற்படுமேயானால் அது எங்கே கொண்டுபோய் விடும் என்பதையும் நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். மாணவர்கள் மீது விழும் அடி, அல்லது அவர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அநீதி, நமக்குச் சொந்த முறையில் ஏற்பட்டதாகக் கருதுவதில் தவறில்லை. அதே நேரத்தில் தந்தை ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றோம் என்பதை மட்டுமல்ல, நாட்டின் தலைவதியை நிர்ணயிக்கும், 4½ கோடி மக்களின் எதிர்கால சுபிட்சத்தை உருவாக்குகின்ற பொறுப்பிலும் இருக்கின்றோம் என்பதையும் நாம் உணர்ந்து செயல்படக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். இதில் அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லாத அளவுக்கு இருக்கவேண்டும்.

நேற்று சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இங்கே வந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஆத்திரமூட்டக்கூடிய செயல்கள் வெளியே நடைபெற்றிருக்கலாம். ஆனால் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் சட்டமன்ற வெராண்டாவுக்குள் வந்து நடந்து கொண்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். என்றாலும் முதல்வர் அவர்கள், அவர்களை அமரச் செய்து, அவர்கள் அருகில் அமர்ந்து, மிக நிதானமாக, பிரச்சினைகளின் தன்மையை அவர்களுக்குச் சுமுகமாக உணர்த்தி, அவர்களுடைய அன்பிற்கும் பாத்திரமான செய்திகளை நாம் அறிவோம். அந்த அளவுக்கு முதல்வர் அவர்கள், கல்வி அமைச்சரின் துணைகொண்டு, மாணவர்களோடு எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும் உட்கார்ந்து விவாதிக்கத் தயாராக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். மாணவர்களுடைய பிரச்சினையில் எந்தக் கட்சியும், கட்சிக் கண்ணோட்டம் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும். ஆடிக்காற்று விரைவாக அடிக்கின்ற போது, கூரை வீடுகள் நிறைந்த கிராமத்தில், எங்கேயாவது ஒரு மூலையில் தீ வைத்தால் போதும். எல்லா

1977 ஜூலை 28]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

வீடுகளும் சாம்பலாகிவிடும். அது போன்றது தான் மாணவர்களின் பிரச்சனையும். நேற்று பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ஏற்பட்டிருக்கலாம், புதுக் கல்லூரியில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். நானே நூத்துக்குடியிலும் ஏற்படாது என்பதற்கு என்ன உத்திரவாதம் இருக்கிறது? பாளையங்கோட்டையில் ஏற்படாது என்பதற்கு என்ன உத்திரவாதம் இருக்கிறது? ஆகவே அருள்கூர்ந்து, இதை ஒரு பொதுப் பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொண்டு, நாட்டுப் பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொண்டு, நல்ல தீர்வு காண பெற்றோர்கள் சங்கம் அமைக்க வேண்டும் என்று கூட நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் சென்ற நாள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது நான் சொன்னேன். அதிலும் அவர்கள் கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். ஆகவே இதில் பெற்றோர்கள் சங்கம் என்று மாத்திரம் அமைக்காமல், சர்வகட்சித் தலைவர்களையும், பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்து, அத்துடன் கல்வி இலாகா நிபுணர்களையும் எக்ஸ்-ஸ்ப்ளீஷ்யோ என்ற நிலையில் போட்டு, முதல்வர் அவர்கள், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் கொண்ட குழு மூலம் மாணவர்களின் பிரச்சனைகளைக் கவனிக்கவும், அவர்களின் நலனைப் பாதுகாக்கவும், ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் அதன் முதல்வரையும், பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியரையும் சேர்த்து இந்தக் குழுவை அமைத்தால் மாணவர்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதோடு அல்லாமல், அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற தீமைகளையும் களை உதவியாக இருக்கும். எதிர் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் மிக அதிகமாக எழ வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அவைகளுக்கெல்லாம் நிரந்தரத் தீர்வு காண இப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவை ஆங்காங்கே அமைப்பது மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து, இது குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர், மற்றும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும் என்ற முறையில்தான், இந்த விஷயம் குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கூறி அமர்கின்றேன்.

* திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இது ஒரு சங்கடமான, நகரத்தில் சர்ச்சையை உண்டாக்கி இருக்கக்கூடிய, மாணவர் பிரச்சினை. மாணவர்களை சாந்தப்படுத்த, சமாதானப்படுத்த, இந்த மன்றம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்ற அணுகுமுறையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் எனது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

26 ஆம் தேதி அண்ணாசாலையில் நடந்திருக்கக்கூடிய அசம்பாவிதம் போலீசாரின் உஷார் தன்மை அற்றப் போக்கால் நடந்தது என்பதை, நமது மன்றத்திற்கு அன்று விடுமுறையாக இருந்த காரணத்தால், அங்கே நடந்ததை, நானே நேரடியாகக்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1977 ஜூலை 28]

கண்டேன். அப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை போலிசாரிடமிருந்து மாற்றத் தகுந்த உணர்வை ஏற்படுத்த இந்த விவாதம் அமைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம், முதலமைச்சர் அவர்கள், மாணவர்களை, அவர்களது கொந்தளிப்புக்கும், ஆர்பாட்டத்திற்கும் மத்தியில் சென்று, மரத்தடியில் நின்று பொறுமையாக, அவர்களிடம் பல மணி நேரம் பேசி, அவர்களைப் பேச வைத்து ஆத்திரத்தோடு வந்த அவர்களை சாந்தப்படுத்தி, அற்புதமாக திருப்பி அனுப்பி வைக்கக்கூடிய அணுகுமுறையைக் கையாண்டார்கள்.

இதற்கு முன்னால், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோயபுத்தூர் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று கோபமடைந்திருந்த கைதிகளை சாந்தப்படுத்திய அணுகுமுறையைக் கையாண்டார்கள்.

அதற்கு முன்னால், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை சிறைச்சாலைக்குச் சென்று அப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

நான் என்னுடைய கருத்துக்கு வருவதற்கு அதை ஒட்டித்தான் பேசுகிறேன். இது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம். பலர் பல ரூபத்தில் பேசுகிறார்கள். நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட புதிய அணுகுமுறையை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இதில், ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை எதில் எழுகிறது? ஒரு சம்பவத்திற்குப் பிறகு, கொந்தளிக்கும் கடலாக, கோபத்தின் ரூபமாக, வெடிக்கும் வெடி மருந்தாக மாணவர் சமுதாயம் இருக்கும் போது, அப்போது, ஒரு அடிதடி அணுகுமுறையை போலீசார் அனுமதிப்பதை நாம் இனி அனுமதிக்கலாகாது என்ற முறையில் பிரச்சினையை விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, முடி இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளை விரைவில் திறந்து ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்த, இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை முன் மொழிந்து அமர்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கடந்த இரு தினங்களாக சென்னை நகரத்தில் நடந்துள்ள சம்பவங்கள் துர்ப்பாக்கியமானவை. இந்த சம்பவங்களைத்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தொடர்ந்து சென்னையிலுள்ள பல கல்லூரிகள் இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இது மிகவும் முக்கியமானதொரு பிரச்சினை. கல்லூரிக்குச் செல்லாமல், படிப்புக்குத் தடங்கல் ஏற்படும் வகையில் கல்லூரிகள் எல்லாம் மூடப்பட்ட நிலையில் நாம் இந்தப் பிரச்சினையை விவாதிக்க எடுத்துக்கொண்டு இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்ற நிலையில் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துள்ளேன்.

குறிப்பாக, புகழகக் கல்லூரி மாணவர்கள் படிப்பு ஓராண்டுக்கும் குறைவாக இருப்பதால், அதிலே ஒரு ஒன்பது மாதம் படிக்கிறார்கள் என்றால் அந்த ஒன்பது மாதத்தில் இப்படி அடிக்கடி தடங்கல்கள் ஏற்படுவதால் அவர்களுடைய படிப்புக்கு அடிப்படையான பாதகம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்தாக வேண்டும்.

ஆகவே, கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். அதற்கு இந்த ஒத்திவைப்பு அவசியம் என்ற காரணத்தினால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்கும், மாணவர்களுக்கும் இடையே ஏதோ மோதல்கள் ஏற்பட்டன என்று பத்திரிகையில் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இதிலே, மாணவர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், காவல் துறையினரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்புகளில் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இத்தனை மாணவர்களும், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்ற இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது? மாணவர்களுக்கும் போலீஸ்காரர்களுக்கும் அடிப்படையாக ஏதாவது விவரமும் இருக்கிறதா என்பதை நாம் ஆராயக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

இதிலே மற்றொரு முக்கியமான விஷயம், — தயவுசெய்து எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் நான் கேட்டுக் கொள்வேன்— மாணவர்கள் ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், அந்த கட்சியின் சார்புடையவர்கள் தேர்தலில் போட்டி யிடுகிறார்கள் என்றும், ஆகையினால் கல்லூரிகளில் ஏற்படுத்தப் படுகின்ற அந்த மாணவர்களுடைய பேரவைகளை அந்தக் கட்சிகள் கைப்பற்றி விடுகின்றன என்றும், அதன் அடிப்படையில் அவர்கள் சிலைகளுக்கு மாலை அணிவித்து தங்கள் வெற்றியை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருவதும், அதைத் தொடர்ந்து அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அதை வரவேற்பது என்ற நிலையை உருவாக்குவதும்,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1977 ஜூலை 28]

மாணவர்கள் சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் தீங்கைத்தான் ஏற்படுத்தும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் காட்ட வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன்.

மாணவர்களுடைய பேரவைக்கு நடத்தப்படுகின்ற தேர்தல்கள், கட்சி அடிப்படையில் இல்லாமல், அது மாணவர்களின் அமைப்புக்கு நடத்தப்படுகின்ற ஒரு தேர்தல் என்ற முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்று ஒரு நிலையை எது வரையில் நாம் உருவாக்க மாட்டோமோ, அது வரையில் நிச்சயமாக மாணவர்கள் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான அமைதி காண முடியாது.

(முற்பகல் 10-50)

மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியாது. போலீசார்கள் ஆட்சி நடத்துகின்ற அரசுக்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள். பொது அமைதியைக்காக்க வேண்டியவர்கள். பொது அமைதிக்குப் பாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் விரிவாக ஆராய கடமைப்பட்டவர்களாக நாம் இருக்கிறோம் என்பதற்காக இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாணவர்களை வெளியார்கள் சிலர் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சாதாரண அதிகாரி அல்ல, மாநகரத்தின் போலீஸ் கமிஷனர் திரு பரமகுரு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நன்கு பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். வெளியார்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் வெளியார்கள் யார், எப்படி வந்தார்கள்? வெளியார்கள் வரும் அளவுக்கு என்ன சூழ்நிலை நிலவிற்று?

புதுக்கல்லூரி பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதுக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அரசினர் மருத்துவ மனையில் இருந்து க்ளுகோஸ் பாட்டில்களை சாக்கு மூட்டைகளில் எடுத்து வந்து மாணவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்று தெரியவில்லை. அங்கே போலீசார்கள் இருக்கும் போது எப்படி சாக்கு மூட்டைகளில் க்ளுகோஸ் பாட்டில்களை எடுத்துவர முடிந்தது? எப்படி அனுமதித்தார்கள். இதைப் பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்தாக வேண்டும். அடுத்து....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் தயவு செய்து உறுப்பினர் சுருக்கமாகப் பேச வேண்டுமென்று சொன்னேன். விளக்கத்திற்குப் போக வேண்டியதில்லை. சுருக்கம்தான் தேவை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சுருக்கமும் தேவை, விளக்கமும் தேவை.

1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதுவரை 14 பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்துவிட்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு சுருக்கமாகக் காரணங்களைச் சொன்னால் போதும். “ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்று சொல்லி, “அடுத்து, அடுத்து” என்று பேசிக் கொண்டே போனால், என்ன செய்வது? தயவு செய்து பேரவைத் தலைவரோடு ஒத்துழையுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் முதலிலேயே நினைத்தேன். “தாங்கள் இருக்கும் போது நான் பேசக்கூடாது” என்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “தாங்கள் இருக்கும் போது நான் பேசக்கூடாது என்று நினைத்தேன்” என்றால் என்ன பொருள்? “This is an insinuation”. தயவு செய்து அந்த வார்த்தையைத் திரும்பப் பெறுங்கள். இல்லையென்றால் உட்காருங்கள். தாங்கள் பேசியது அவைக்குறிப்பில் இருக்கட்டும். அடுத்து அவை முன்னவர் பேசுவார்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சார்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீண்டகாலம் இந்த அவையில் நீங்கள் உறுப்பினராக இருந்தவர். வழக்கறிஞர். நீங்கள் அப்படிச் சொல்வது என்றால் ஒன்று அந்த வார்த்தையைத் திரும்பப் பெறுங்கள். இல்லாவிட்டால் பேசாமல் உட்காருங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : “நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர்” என்று சொல்கிறீர்களே, அது இன்சின்யுவேஷன் இல்லையா? அதைத் திரும்பப் பெறுங்கள். நானும் திரும்பப் பெறுகிறேன்.

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசியதை எல்லாம் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அப்படியானால் எல்லாவற்றையும் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டியதுதான். அப்போது நீங்களும் எடுபட்டுப்போய் விடுவீர்கள். (குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசியது குறிப்பில் இருக்கட்டும். வழக்கறிஞர், சட்டமன்ற உறுப்பினர், அனுபவஸ்தர் சொன்னது குறிப்பில் இருக்கட்டும்.

** பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 10.55-10.58 இல் சில பகுதிகள் அகற்றப்பெற்றன.

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை கல்லூரி மாணவர்கள் 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் தேதியன்று நடத்திய ஊர்வலத்தில் ஏற்பட்ட அசம்பாவித சம்பவங்கள் பற்றி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஜூலை 25ஆம் தேதியன்று நந்தனம் அரசினர் கலைக் கல்லூரி மாணவர்களால் கல்லூரிக்கு எதிரேயுள்ள ஒரு சிற்றுண்டிச்சாலையில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் கலவரத்தையொட்டி, 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் தேதி காலை 9-30 மணிக்கு மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் சென்றபொழுது, அன்று கல்லூரி மூடப்பட்டதென்று அறிவிக்கப்பட்டது. பிறகு அக்கல்லூரியைச் சேர்ந்த 50 மாணவர்கள் பச்சையப்பன் கல்லூரிக்குச் சென்று, அங்கிருந்து அண்ணா சாலையிலுள்ள காமராஜர் சிலைக்கு, பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் நடத்திய ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டனர். மேலும் வைஷ்ணவ கல்லூரியைச் சேர்ந்த சில மாணவர்களும் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டனர். ஆக, சுமார் 200 பேர்கள் கொண்ட ஊர்வலம் காலை 10-25 மணிக்கு பச்சையப்பன் கல்லூரியிலிருந்து புறப்பட்டு பகல் 12-10 மணிக்கு காமராஜர் சிலையை அடைந்தது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர் சங்கத் தலைவர் திரு. தாமோதரன், காமராஜர் சிலைக்கு மாலையிட்ட பிறகு, தீவிரமான மாணவர்கள் அண்ணா சிலைக்குச் செல்ல முடிவு செய்தனர். அண்ணா சிலைக்குச் செல்லும்போது வன்முறைச் செயல்கள் நடைபெற்றன.

[முற்பகல் 11-00]

பாதுகாப்புக்காக கூடச் சென்ற காவலர்கள் எந்தவித பெரிய வன்முறைச் சம்பவங்களும் நடைபெறாத வண்ணம் தடுத்துச் சமாளித்தனர். சுமார் பகல் 12-20 மணிக்கு அண்ணா சிலையை ஊர்வலம் வந்தடைந்தது. பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர் தலைவர் பதவிக்குப் பேரட்டியிட்டுத் தோல்வியடைந்த தி.மு.க. வைச் சார்ந்த திரு. மனோகரன் அண்ணா சிலைக்கு மாலையிட்டார். பிறகு, மாணவர்கள் தெற்கு நோக்கிச் செல்ல முடிவு செய்தனர்.

போகும் வழியில் சுமார் 300 மாணவர்கள் ஊர்வலத்திலிருந்து பிரிந்து சென்று, அண்ணா திரையரங்கத்திற்குள்ளும், பால்ஸ் உணவு விடுதிக்குள்ளும் நுழைந்தனர். அவர்கள், உணவு விடுதியிலுள்ள சொத்துக்களுக்கு பெரும் சேதம் விளைவிக்க ஆரம்பித்தபொழுது, காவலர்கள் அவர்களை கட்டடத்திலிருந்து வெளியேற்றினர். இத்தருணத்தில், 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 25 ஆம் தேதியன்று நந்தனம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியைச் சார்ந்த மாணவர்கள் காமராஜர் சிலைக்கு மாலையிடச் சென்ற பொழுது அண்ணா திரையரங்கத்திற்கு அருகிலுள்ள இனிப்புப் பண்ட கடையொன்றில் நுழைந்து பெருத்த சேதாரம் ஏற்படுத்தியதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1977 ஜூலை 28] [திரு. கி. மனோகரன்]

மாணவர்களை பால்ஸ் உணவு விடுதியிலிருந்தும், அண்ணை திரையரங்க எல்லைக்குள்ளிருந்தும் வெளியேற்றிய பொழுது, மற்ற மாணவர்கள் காவலர்கள் மீது கற்களை வீசத் தொடங்கினர். இதனால், திருவல்லிக்கேணி உதவிக் காவல் ஆணையாளர் உட்பட 12 பேர்களுக்குக் காயமேற்பட்டது. நடைபாதையில் சென்று கொண்டிருந்த, தேனும்பேட்டையைச் சேர்ந்த குமார் என்பவர், மாணவர்கள் கல்லெரிந்ததால் தலையில் காயமடைந்தார். தொடர்ந்து மாணவர்கள் நியான் விளக்குகளுக்கும், விளம்பரப் பலகைகளுக்கும் சேதமேற்படுத்திக் கொண்டிருந்ததாலும், அருகிலிருந்த கட்டடங்களுக்கும், தலைமை தபால் நிலையத்திற்குள்ளும் நுழைய முயற்சி செய்து கொண்டிருந்ததாலும், அவர்களை கட்டடங்களிலிருந்தும், அண்ணை சாலையிலிருந்தும் அகற்ற தென்பகுதி துணைக் காவல் ஆணையாளர் ஆணையிட்டார். அதன்படி, வன்முறையில் ஈடுபட்ட மாணவர்கள், குறைந்தபட்ச பலத்தை உபயோகித்து விரட்டப்பட்டனர். கற்களை வீசிக்கொண்டிருந்த நந்தனம் அரசினர் கலைக்கல்லூரியைச் சேர்ந்த 8 மாணவர்களும், வைஷ்ணவக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த 13 மாணவர்களும், பச்சையப்பன் கல்லூரியைச் சேர்ந்த 7 மாணவர்களும், ஆக 28 மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, பின்னர் சொந்த பிணையத்தின் பேரில் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

மாணவர்கள் யாரும், காயமடைந்தது பற்றி காவலரிடம் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால், நந்தனம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியைச் சார்ந்த திரு. ராஜாராம் என்ற மாணவர் காயங்களுக்குச் சிகிச்சைக்காக தன்னை அரசு பொது மருத்துவ மனையில் அனுமதித்துக் கொண்டார். மாணவரல்லாத ஒருவரும் அதேபோல் செய்துள்ளார். ராஜாராம், மருத்துவரிடம், அடையாளம் தெரியாத நபர்களால், தான் அடிக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார். இந்நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமான இ.பி.கோ. 147, 332, 336, 337, 427, மற்றும் 149 பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது.

பால்ஸ் உணவு விடுதி முன் நடைபெற்ற சம்பவங்களில் கலந்துகொண்ட சில பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள், சுமார் 1.00 மணிக்கு புதுக்கல்லூரிக்குச் சென்று அங்குள்ள மாணவர்களை தங்களுக்கு ஆதரவளித்து வெளியில் வரும்படி, கோரினர். புதுக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த சுமார் 500 மாணவர்கள் பீட்டர்ஸ் சாலைக்கு வந்து, சாலையில் சென்றுக்கொண்டிருந்த ஊர்திகளை நிறுத்தியும், கற்களை வீசியும், வன்முறையில் ஈடுபட்டனர். அப்பகுதியில் ரோந்து செய்து கொண்டிருந்த அண்ணை சாலை காவல் ஆய்வாளருக்கும் மற்ற மூன்று காவலர்களுக்கும் மாணவர்களின் கல்வீச்சினால் ரத்தக் காயம் ஏற்பட்டது. உடன் அவர்கள் திருவல்லிக்கேணி காவல் நிலையத்திற்கு வந்து, சைதாப் பேட்டை உதவிக் காவல் ஆணையாளருக்கு செய்தி தெரிவித்தனர். தகுந்த அளவு காவலர்களுடன் சைதாப்பேட்டை உதவிக் காவல் ஆணையாளர் பீட்டர்ஸ் சாலைக்கு விரைந்தார். இதற்குள் மேலும்

[திரு. கி. மனோகரன்] [1977 ஜூலை 28]

பல மாணவர்கள் புதுக்கல்லூரியிலிருந்து வெளிவந்து, காவலர்கள் மீது கற்களை வீசினர். உதவிக்காவல் ஆணையாளர் உட்பட 13 காவலர்களுக்கு இரத்தக் காயங்கள் ஏற்பட்டது. பிறகு, மாணவர்கள் கல்லூரி சுற்றுச் சுவர்களுக்குள் சென்று அங்கு கிடந்த கற்களை சரமாரியாக வீசினர். இருந்தபோதிலும் காவலர்கள் உள்ளே நுழையவில்லை. கல்லூரிக்கு எதிர்ப்புறத்தில் வாழ்ந்து வருபவர்களும் மற்ற பொதுமக்களும் மாணவர்கள் வீசிய கற்களைக் கொண்டு மாணவர்கள் மீது திருப்பித் தாக்கினர். இத்தருணத்தில் தென்பகுதித் துணைக் காவல் ஆணையாளர், தகுந்த பாதுகாப்புப் படையுடன் சென்று மிகுந்த சிரமத்துடன், மாணவர்களையும் பொது மக்களையும் தனித்தனியாக ஒதுக்கி, சுமார் மாலை 4-30 மணிக்கு அமைதியை நிலைநாட்டினார்.

நகரக் காவல் ஆணையாளர் தொலைபேசி மூலம் புதுக் கல்லூரி துணை முதல்வருடன் தொடர்பு கொண்டார். புதுக் கல்லூரி துணை முதல்வர் தொலைபேசியில் தன்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் சிலர் சந்தித்து அண்ணு சாலையில் காவல்துறையினர் நடந்துகொண்ட முறைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க புதுக் கல்லூரி மாணவர்களை அனுமதிக்குமாறு கோரியதாகவும், அவரது கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரித் தேர்தல்களில் ஈடுபட்டிருப்பதால், பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்களது கோரிக்கையை நிராகரித்து விட்டதாகவும் தெரிவித்துள்ளார். இருந்த போதிலும், மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு முன்பு கூடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திக்கொண்டிருந்தனர். எனவே, மாணவர்களை கல்லெறிவதை நிறுத்த அறிவுரை வழங்க, அவரைக் நகரக் காவல் ஆணையாளர் கேட்டுக் கொண்டார். மாணவர் தலைவர்களிடம் அவர்களது கோரிக்கைகளைக் கவனிப்பதாக முதலமைச்சர் கூறியுள்ளார் என அவர்களிடம் தெரிவிக்குமாறும் நகரக் காவல் ஆணையாளர் கூறியுள்ளார். இத்தருணத்தில், காவல்துறையினர் கல்லெறிந்துக் கொண்டிருந்த பொதுமக்களைக் கலைந்து செல்லச் செய்துவிட்டனர். இருதரப்பிலும் காயமடைந்தவர்கள் சிகிச்சைக்காக மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு நகரக் காவல் ஆணையாளர் சென்று பார்த்தபொழுது, கல்லூரிக்கு முன்பாக சாலை முழுதும் கற்களும், செங்கற்களும் சிதறிக் கிடந்தன. பிறகு, நகரக் காவல் ஆணையாளர், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்துடன் தொடர்புகொண்டு, மாணவர்கள் அவர்களது வீடுகளுக்குச் செல்ல தனிப் பேருந்துகளை விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

இது சம்பந்தமாக மாணவர்கள் மீது ஒரு வழக்கும், பொது மக்கள் மீது ஒரு வழக்கும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 32 மாணவர்களும், 17 காவல் துறையினரும், பொதுமக்களில் 38 பேரும் புதுக் கல்லூரி சம்பவத்தில் கல்லடிப்பட்டுள்ளனர். காயமடைந்த அனைவருக்கும் இராயப்பேட்டை பொது மருத்துவமனையில் புறநோயாளிகளாகச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது.

1977 ஜூலை 28]

[திரு. கி. மனோகான்]

பச்சையப்பன் கல்லூரிக்கு முன் சுமார் பகல் 1-00 மணிக்கு பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லெறிந்ததால், காவல் துறையைச் சேர்ந்த 7 பேர் காயமடைந்தனர். இது சம்பந்தமாக இ.பி.கோ. 147,323 மற்றும் 337 பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது.

1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27ஆம் தேதி காலை 9-00 மணிக்கு பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரியின்முன் பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலையில் கூடி வாகனங்களின் மீதும், அவ்வழியாக செல்பவர்கள்மீதும் கற்களை வீச ஆரம்பித்தனர். அப்பகுதியில் போக்குவரத்து, காவலர்களால் திசை திருப்பப் பட்டது. பொதுமக்களும் அங்கு செல்ல வேண்டாமென அறிவுறுத்தப்பட்டனர். காவல்துறை வாகனங்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டுக்கு தீயிட மாணவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தனர். சுமார் 9-30 மணியளவில் இத் திட்டத்தைப் பற்றி அறியாத அவ்வழியாக அண்ணை நகரிலிருந்து மிதிவண்டியில் வந்துக்கொண்டிருந்த, செம்பியம் காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த உதவிக் காவல்துறை ஆய்வாளர், திரு. இராமையா, மாணவர்களால் பலவந்தமாக கல்லூரிக்குள் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு, தாக்கப் பட்டார். அவரது மிதிவண்டி கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த உதவி காவல்துறை ஆய்வாளர், பொதுமக்கள் சிலரால் காப்பாற்றப்பட்டு, அமைந்தகரை காவல் நிலையத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். சிறு காயங்கள் அடைந்திருந்த அவர் சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டார். இது சம்பந்தமாக கீழ்ப் பாக்கம் காவல் நிலையத்தில் இ.பி.கோ. 147, 148, 341, 337 332, மற்றும் 395ஆவது பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது. மிதிவண்டி இன்னும் மீட்கப் படவில்லை.

மேற்சொன்ன நிகழ்ச்சிக்குப் பின், சுமார் 1,000 பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள், எதிர்ப் பக்கத்திலிருந்த ஜார்ஜ் ஆங்கிலோ இந்தியன் உயர்நிலைப் பள்ளியின் மீது கற்களை வீச ஆரம்பித்தனர். தாக்குண்ட பொது மக்கள் எதிர்த் தாக்குதல் செய்தனர். அதனால் மாணவர்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும் இடையே சிறிது நேரம் மோதல் ஏற்பட்டது. நிலைமை மோசமடைந்து, பொதுமக்கள் பலவந்தமாக கல்லூரி எல்லைக்குள் நுழைந்து, மாணவர்களை கடுமையாக தாக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை தவிர்க்க முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதால், காவல்துறையினர் தலையிட்டு, கண்ணீர் புகை குண்டுகளை வெடித்து, சண்டையிட்டுக்கொண்டிருந்த பிரிவினர்களைக் கலைத்தனர். மாணவர்கள் கல்லூரி எல்லைக்குள் சென்றனர். கூட்டம் வெளியே துரத்தப்பட்டது. கீழ்ப்பாக்கம் காவல்நிலையத்தில் இது சம்பந்தமாக இ.பி.கோ. 147, 148, 337, 341, 323, 332, மற்றும் 427 பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது. 18 பொதுமக்கள், 6 மாணவர்கள், 18 காவல்துறையினர் காய

[திரு. கி. மனோகான்] [1377 ஜூலை 22]

முற்றனர். பொதுமக்களில் ஒருவருக்கு பல் உடைந்துவிட்டது. அவர்கள் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைக்கு சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டனர்.

[முற்பகல் 11-10]

இதற்கிடையில் சுமார் 9-30 மணியளவில் மாநிலக் கல்லூரி மாணவர்கள் சுமார் 700 பேர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று அண்ணா சிலைக்கு மாலையிட்டு அமைதியாகக் கலைந்து சென்றனர்.

சுமார் 10-10 (காலை) மணியளவில் 400 சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலமாக தலைமைச் செயலகத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அருகிலுள்ள சுரங்கப் பாதையில் நிறுத்தப்பட்டனர். காவல்துறையினருக்கு எதிராக மாணவர்கள் கோஷங்களை எழுப்பினர். தலைமைநீதிபதி சென்ற வாகனம் உட்பட பல வாகனங்களை நிறுத்தினர். தலைமை நீதிபதி அங்கிருந்து உயர்நீதி மன்றத்திற்கு நடந்தே சென்றார். முதலமைச்சரைச் சந்திக்க சில பிரதிநிதிகளை அனுப்ப அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர். ஆனால் அனைவரும் தலைமைச் செயலகத்திற்கு செல்வதை வலியுறுத்தினர். இது அனுமதிக்கப்படாமையால், அவர்களில் சிலர் நேத்தாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் சாலை, பிராட்வே சந்திப்பிற்குச் சென்று சுமார் ஒரு மணி நேரம் போக்குவரத்தைத் தடை செய்தனர். காவல்துறையினர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் எவ்விதப் பயனும் அளிக்கவில்லை. பிறகு, அங்கிருந்து அகன்று கல்லூரிப் பேருந்தில் அவர்கள் விடுதிக்குச் செல்வதாக ஏறிக்கொண்டனர். ஆனால் அவர்கள் பேருந்தினைத் தலைமைச் செயலகத்திற்கு விரட்டிச் சென்று, கோட்டைக்குள் நுழைந்தனர். இவ்விவரம் அறிந்தவுடன் நான் அவர்களைச் சந்தித்து (குறுக்கீடு) (நான் என்பது முதலமைச்சர்) அவர்களின் குறைகளைக் களைவதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதாக வாக்களித்தேன். பிறகு மாணவர்கள் கலைந்து சென்று விட்டனர். இதற்குமுன் சுரங்கப் பாதைக்கு அருகில் காவல் துறையினரின் அறிவுரைகளைக் கேளாமல் தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டிருந்த சுமார் 40 சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் காவல்துறை லாரியில் ஏற்றி நகர காவல்துறை அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அங்கு அவர்கள் கல்லூரி செல்லும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டனர். ஆனால் அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர். காவல்துறை ஆணையாளரையும் சந்திக்க மறுத்துவிட்டனர். சட்டக் கல்லூரி இயக்குநர் பேராசிரியர் திரு. இராசாராம் அவர்கள் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டார். அவர் கல்லூரி விரிவுரையாளர் இருவரை அனுப்புவதாக உறுதி கொடுத்தார். அதன்படி பேராசிரியர்கள் சையத் யூசூப், ஆதிசேன் ஆகியோர் சுமார் 12-30 மணிக்கு நகரக் காவல் துறை அலுவலகத்திற்கு வந்து, ஒரு மணி நேரம் அவர்களுடன் பேசியும் முதலமைச்சர் சில சட்டக் கல்லூரி மாண

[1977 ஜூலை 28]

[திரு. கி. மனோகான்]

வர்களுடன் பேசியுள்ளார் என்பதைத் தெரிவித்தும், ஒப்புக் கொள்ளச் சொன்ன பின்பு அவர்கள் கல்லூரிக்குத் திரும்பிச் செல்ல ஒத்துக்கொண்டனர். அவர்கள் காவல்துறை வாகனத்தில் பகல் 1-05 மணிக்கு கல்லூரிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள்.

சுமார் 10-30 மணிக்கு லயோலாக் கல்லூரி மாணவர்கள் சுமார் 400 பேர் விவேகானந்தா கல்லூரி நோக்கி அமைதியான முறையில் ஊர்வலமாக வந்தனர். லயோலா கல்லூரி மாணவர்கள் வருகின்றார்கள் என்பதை அறிந்த விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர்களும் கூட்டமாக வெளியே வந்து கோஷங்களை எழுப்பிய பின்பு கலைந்து சென்றனர்.

குருநானக் கல்லூரி மாணவர்கள் இரண்டு பேருந்துகளில் வந்தனர். அவர்கள் போர் நினைவுச் சின்னத்திற்கு அருகில் நிறுத்தப்பட்டனர். 12 மாணவப் பிரதிநிதிகள் முதலமைச்சரவர்களைச் சந்தித்து, தங்கள் துயர்களைப் பற்றி முறையிட்டனர். சுமார் 1-30 மணிக்கு நான் அவர்களது குறைகளைக் கவனிப்பதாக உறுதியளித்த பின்பு கலைந்து சென்றனர்.

பகல் 2-30 மணிக்கு கல்வி அமைச்சர் அனைத்துக் கல்லூரி மாணவப் பிரதிநிதிகளுடனும், கல்லூரிகளின் முதல்வர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். மாணவர்கள் காவல்துறையினரின் அத்துமீறிய செயல்களுக்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோரினர். மேலும், தங்களுக்கு முன்பு இருந்தது போல் 'பஸ் பாஸ்' வழங்க வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தினர். இவ்விரண்டு முக்கிய கோரிக்கைகளும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. இவைகள் பற்றிய முடிவுகள் விரைவில் அறிவிக்கப்படும். எனவே, 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் தேதி மற்றும் 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27ஆம் தேதிகளில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் குறித்து விவாதிக்க சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் பற்றிய விவாதம் இங்கே வந்தபோது குறிப்பிட்டார்கள். 'அதிகாரிகள் கொடுத்ததை அப்படியே பாடம் போல் ஒப்பிக்கமாட்டேன்; ஆராய்ந்து நிலைமைகளை விளக்கமாக அறிவிப்பேன்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இப்போது வேறு வேலையாகச் சென்று விட்டாலும்கூட, அவர்கள் இங்கு படித்திருக்கவேண்டிய அறிக்கையை முன்னவர் அவர்கள் படித்தார்கள். அதிலே, பெரும் பகுதி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டதற்கான நியாயமான காரணங்களாக அதிகாரிகள் எவைகளைத் தந்தார்களோ அவை தான் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. எந்தவிதமான ஆராய்ந்து

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 28]

எடுத்த முடிவுகளும் அதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களைச் சந்தித்து அமைதிப்படுத்தினார் என்பதைத் தவிர, காவல் துறையினர் அத்துமீறி நடந்துக் கொண்டார்கள் என்பதற்கான ஆய்வுகள், அது பற்றிய பிரச்சினைகள் எதுவும் எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை. எனவே ஒரு நீதி விசாரணை இது குறித்து வைக்கப்படுமா என்று எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சில மாணவ நண்பர்களையும் ஒரு சில பொது மக்களையும் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அவர்கள் தந்த கருத்துக்கள், அதிகாரிகள் மூலமாகத் தரப்பட்ட விளக்கங்களுக்கு மாறுபாடாக இல்லாத காரணத்தால் இதை நான் இங்கே அப்படித் தெரிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். மூன்றுபோலீஸ் காரர்கள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி : மாணவர்களிடத்திலே முதலமைச்சர் பேசும் பொழுது சில அரசியல் கட்சிகள் இந்த மாணவர்கள் இயக்கத்தைத் தூண்டிவிட்டு அதற்கான பணமும் தந்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டதாக சில ஏடுகளிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. டெல்லி வட்டாரத்திலிருந்து வருகிற ஆங்கில ஏடுகளிலே அப்படி முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்று ஊகிப்பதைப்போல் செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதலமைச்சர் அதையும் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவரவர்கள் ஊகிப்பதை எல்லாம் தடுத்துக்கொண்டிருக்கமுடியாது. ஒன்றை மட்டும் சொல்வேன். நேற்றைய தினம் என்னைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று மாணவர்கள் வந்த போது அவர்கள் எவ்வளவு வன்முறையிலே ஈடுபட்டார்கள் என்பதையும் சில நண்பர்களை—இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்தார்கள், அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் இங்கே வருகின்றபோது போலீஸ் அதிகாரிகள் அவர்களைத் தடுக்காமல் இருந்திருந்தால் வெளியே பல உணவு விடுதிகளில் நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிற சம்பவங்கள் இந்த கோட்டைக்குள் ஏன், எனது அறைக்குள்ளேயே நடந்திருக்குமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகின்ற அளவிற்கு அவர்கள் தவறான பாதைக்கு உணர்வின் காரணமாக இழுத்துச் செல்லப்படுகின்ற அளவிற்கு வேகமாக இருந்தார்கள் என்று அறிந்தேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், அவ்வளவு வெறித்தனம் பயன்படுத்துகின்ற அளவிற்கு கூச்சல் போட்டு, காவலரையும் தள்ளிவிட்டு மேலே வந்தார்கள், ஆனால் கடைசியில் அவர்களிடத்திலே நான் நேரிலே பேசி விளக்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கிய பிறகு அமைதியாக இருந்தார்கள் என்பதையும் கட்டுக்கோப்புக்கு உட்பட்டு இருந்தார்கள் என்பதையும் எனக்கு வந்த சேதிகளைச் சொல்ல வேண்டியது கடமை.

மாணவர்கள் தவறான பாதையில் செல்லக்கூடாது, மாணவர்கள் வன்முறையில் இறங்கிவிடக்கூடாது என்ற அக்கறை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. மாணவர்களை யாராவது அரசியல்வாதிகள் தூண்டிவிட்டவோ பயன்படுத்தவோ இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற அறிஞர் அண்ணாவின் கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறவேண்டியிருந்ததாலும் சேதிகளை அவர்களிடத்திலே சொல்லி, அவர்களிலே ஒரு சிலர் இருந்தார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டியிருந்தது, அதை இங்கே சொல்லி அந்தக் குறிப்பிட்ட மாணவர்களுக்கு எந்த விதமான தொல்லையும் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற காரணத்தால் அதைச் சொல்ல முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் அடிக்கடி குறுக்கிட்டுப் பேசுவது முறையல்ல என்றாலும் இது முக்கியமான பிரச்சனையாக இருப்பதால் அவைத் தலைவர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். மாணவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபடுவதை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசை வற்புறுத்தாது, மாணவர்கள் கட்டுப்பாட்டோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் ஆளுங்கட்சியோடு, எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனால், மாணவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதும், மாணவர்கள் காவல்துறையினரால் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகிற நேரத்திலே, அதைக் கண்டனம் செய்கிற முறையிலே எதிர்க்கட்சி என்ற வகையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உரிமை பெற்றிருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல, ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி இதையெல்லாம் தூண்டிவிட்டதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடுவதே நியாயம். இல்லாவிட்டால் புதுக் குழப்பத்தை அது உண்டாக்கும். மாணவர்கள் கட்டுப்பாட்டோடு இருக்கக்கூடாது, மாணவர்கள் வன்முறையில் இறங்க வேண்டும் என்று தூண்டிவிட்ட அரசியல் கட்சி எது என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 28]

[முற்பகல் 11-20.]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : காலம் நிச்சயமாக என்னை வற்புறுத்தும்பொழுது நான் அதை வெளியிடுவேன். அதுமட்டுமல்ல, ஒருவகையில் நான் நன்றி கூறுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மாணவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபடுவதை ஆதரிக்க மாட்டோம் என்று சொன்னதற்கு அரசின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பிரச்சினையை முதலமைச்சரவர்கள் மேலும் சந்தேகத்திற்குரியதாக ஆக்கக் கூடாது என வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுதே நேரம் அதிகமாகிவிட்டது.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் எழுப்ப விரும்புவது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. அது வேண்டுகோளே தவிர கண்டனம் அல்ல. காலம் வற்புறுத்துகின்ற பொழுது அந்த உண்மையைச் சொல்வேன் என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லுவது சந்தேகத்தை வளர்த்துவேன் என்று சொல்வதாகப் பொருள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கேட்கும் பொழுதோ அல்லது எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் கேட்கும்போதோ, ஒன்று, ஒரு அரசியல் கட்சி தூண்டியிருக்கலாம் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்குமானால் அந்தக் கட்சி அந்தக் குறையைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக அதைச் சொல்லலாம் அல்லது இன்னார்தான் தூண்டினார்கள் என்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதபடி சொல்ல முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வரலாம். காலம் வருகிற பொழுது சொல்வேன் என்று சொல்லி உள்ளபடியே இடைக்காலத்தில் ஒரு விளையாட்டில் முதலமைச்சரவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். அந்த விளையாட்டு எதிர்க்கட்சிகளின் மீது பழியை உண்டாக்கும் வாய்ப்பாக இருப்பதால், அது தவறான கருத்தை உண்டாக்கிவிடும் என்பதால் காலம் வருகின்ற வரையில் காத்திருக்காமல் இப்பொழுதே சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பிறர் மீது பழிபோட்டு, பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு எப்பொழுதும் இல்லை, அந்த எண்ணத்தை வற்புறுத்துவதும் இல்லை. எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுதும் அதை எதிர்த்திருக்கிறேன், இப்பொழுதும் அந்த நிலையிலிருந்து மாறவில்லை. நான் சொல்லாததற்குக் காரணம், இந்த நேரத்திலே சொல்லி அது வெளியே தெரிந்து மாணவர்கள் பல குழுக்களாக மாறும் சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடாது என்றும், அதற்கு மேலாக மற்றக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஈடுபடும் விபரீதம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்ல மறுக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் பிற அலுவல் களை ஒத்தி வைத்து, இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லையென்று கூறி, இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

5. கவன ஈர்ப்பு.

விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுக் கடன்கள் வசூலை நிறுத்தி வைத்து, குறுகியக் காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்ற வேண்டிய அவசியம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 41-வது விதியின் கீழ், திரு. மா. மணிமாறன் அவர்கள் அவசரப் பொது முக்கியத் துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து, மாண்புமிகு உணவு-கூட்டு றவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. மா. மணிமாறன் : தலைவரவர்களே, “கடந்த ஆண்டில் பஞ்ச நிலை நீடித்து சரியான நீர்ப்பாசனம் இல்லாததால் விளைச்சல் இன்றி விவசாயிகள் வாங்கிய கூட்டுறவுக் கடன்களை திருப்பி செலுத்த இயலாத நிலையில் அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை வசூலிப்பதை நிறுத்தியும், குறுகிய கால கடன்களை மத்தியக் காலக் கடன்களாக மாற்றியும் உதவ வேண்டிய அவசியம் பற்றி” மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவ ரவர்களே, வறட்சி, வெள்ளம் போன்ற கடுமையான கால நிலை களால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படும்போது விவசாயிகளுக்கு உதவும் வகையில், அவர்கள் பெற்றுள்ள குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றி அடுத்த ஆண்டிலிருந்து மூன்று ஆண்டு களில் தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்த அனுமதித்து கிராம விவ சாய கூட்டுறவு வங்கிகள் உதவுகின்றன. வருவாய்த்துறை அதி காரிகள் நிலத்திலிருந்து வருவாய் 6 அணை அல்லது அதற்குக் குறை வாக இருப்பதாக சான்றிதழ் வழங்கினால், மேற்கண்டவாறு கடன் மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. மேலும், அடுத்த ஆண்டிலும் பயிர்ச் சேதம் ஏற்பட்டால் நஷ்டமடைந்த நபர்களுக்கு முன்பு மாற்றம் செய்யப்பட்ட கடன்கள் மேலும் மறுமாற்றம் செய்யப்படுகின் றன. குறுகிய காலக் கடன்களை மத்தியக் காலக் கடன்களாக மாற்றுவதற்குச் தேவையான மத்தியக் காலக் கடன் வசதியை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அளிக்கிறது. 1968-69 ஆம் ஆண்டு முதல் 1975-76 ஆம் ஆண்டு வரை, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி களில், 66 கோடியே 3 இலட்சம் ரூபாய் † அளவுக்கு குறுகிய காலக்

† 455-ம் பக்கத்தில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.